

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 18

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1928

Κύρωση Συνθήκης Έκδοσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστραλίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συνθήκη Έκδοσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστραλίας, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 13 Απριλίου 1987, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Αυστραλία, επιθυμώντας να καταστήσουν πιο αποτελεσματική τη συνεργασία των δύο χωρών στην καταπολέμηση του εγκλήματος με τη σύναψη συμφωνίας έκδοσης προσώπων που καταζητούνται προκειμένου να ασκηθεί δίωξη εναντίον τους ή να τους επιβληθεί ή να εκτίσουν ποινή, ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ τα εξής:

Άρθρο 1

Υποχρέωση έκδοσης.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος συμφωνεί να εκδίδει στο άλλο, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης αυτής, οποιαδήποτε πρόσωπα καταζητούνται προκειμένου να ασκηθεί δίωξη εναντίον τους ή να τους επιβληθεί ή να εκτίσουν ποινή στο αιτούν Κράτος για αδίκημα για το οποίο είναι δυνατή η έκδοση.

Άρθρο 2

Αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση.

1. Για τους σκοπούς της Συνθήκης αυτής, αδικήματα για τα οποία χωρεί η έκδοση είναι εκείνα που, όπως και αν περιγράφονται, τιμωρούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών με στέρηση της ελευθερίας κατά ανώτατο όριο για έναν τουλάχιστο χρόνο ή με αυστηρότερη ποινή. Στις περιπτώσεις όπου η αίτηση έκδοσης αφορά πρόσωπο που έχει καταδικαστεί για τέτοιο αδίκημα και ζητείται για την έκτιση ποινής φυλάκισης ή άλλης στέρησης της ελευθερίας, η έκδοση θα χωρεί μόνο εφ' όσον υπολείπεται περίοδος τουλάχιστο τεσσάρων μηνών έκτισης τέτοιας ποινής.

2. Για τους σκοπούς αυτού του Άρθρου και για να προσδιοριστεί αν ένα αδίκημα συνιστά παραβίαση της νομοθεσίας των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών:

(α) δεν λαμβάνεται υπόψη αν η νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών κατατάσσει τις πράξεις ή τις παραλείψεις που αποτελούν το αδίκημα στην ίδια κατηγορία αδικημάτων ή αν χρησιμοποιεί την ίδια ορολογία για την ονομασία του αδικήματος, (β) λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των πράξεων και παραλείψεων για τις οποίες το εκζητούμενο πρόσωπο κατηγορείται και είναι αδιάφορο, αν, σύμφωνα με τη νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών, διαφέρουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος.

3. Στις περιπτώσεις όπου ζητείται η έκδοση προσώπου για παραβίαση νόμου σχετικού με φορολογία, τελωνειακούς δασμούς, έλεγχο ξένου συναλλάγματος ή άλλου συναφούς με προσόδους θέματος, δεν μπορεί να απορριφθεί αίτηση για έκδοση με τη δικαιολογία ότι η νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν επιβάλλει το ίδιο είδος φόρου ή δασμού ή ότι δεν προβλέπεται σ' αυτή φόρος, τέλος, τελωνειακός κανονισμός ή έλεγχος συναλλάγματος του ίδιου είδους που προβλέπεται από τη νομοθεσία του αιτούντος Κράτους.

4. Στις περιπτώσεις όπου το αδίκημα διεπράχθη εκτός του εδάφους του αιτούντος Κράτους, η έκδοση θα χωρεί στην περίπτωση που η νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προβλέπει την τιμωρία αδικήματος που διαπράττεται εκτός του εδάφους του, σε παρόμοιες περιστάσεις. Εφ' όσον η νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν περιέχει τέτοια διάταξη, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση έχει διακριτική εξουσία να επιτρέψει την έκδοση.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις έκδοσης.

1. Η έκδοση δεν επιτρέπεται σε καμία από τις παρακάτω περιπτώσεις:

(α) Όταν το έγκλημα για το οποίο ζητείται η έκδοση είναι πολιτικό. Ως πολιτικό έγκλημα δεν θεωρείται η δολοφονία ή η απόπειρα δολοφονίας Αρχηγού Κράτους ή μέλους της οικογένειάς του/της, ούτε η παραβίαση νόμου σχετικού με τη γενοκτονία (β) όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύει κανείς ότι έχει γίνει αίτηση έκδοσης για ένα κοινό ποινικό αδίκημα με σκοπό τη δίωξη ή τιμωρία προσώπου λόγω της φυλής, θρησκείας, εθνικότητας ή πολιτικών του πεποιθήσεων ή ότι το πρόσωπο αυτό μπορεί να διατρέξει κίνδυνο για οποιοδήποτε από τους παραπάνω λόγους (γ) όταν το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση αποτελεί αδίκημα σύμφωνα με τη στρατιωτική νομοθεσία και δεν είναι αδίκημα σύμφωνα με το κοινό ποινικό δίκαιο των Συμβαλόμενων Κρατών (δ) όταν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή σε τρίτο κράτος σχετικά με το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση του προσώπου ή (ε) όταν το εκζητούμενο πρόσωπο έχει απαλλαγεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός των Συμβαλλόμενων Κρατών, από δίωξη ή τιμωρία, λόγω παραγραφής ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία.

2. Η έκδοση μπορεί να μην επιτραπεί σε οποιαδήποτε από τις παρακάτω περιπτώσεις:

(α) Όταν το εκζητούμενο πρόσωπο είναι υπήκοος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Στην περίπτωση που το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αρνηθεί να εκδώσει υπήκοο του Κράτους αυτού, θα υποβάλει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές, εφ' όσον το ζητήσει το άλλο Κράτος και το επιτρέπει η νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ούτως ώστε να αρχίσει η διαδικασία δίωξης του προσώπου σχετικά με όλα ή οποιαδήποτε από τα αδικήματα για τα οποία ζητήθηκε η έκδοση, εφ' όσον αυτό κρίνεται πρόσφορο.

(β) Όταν οι αρμόδιες αρχές του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση έχουν αποφασίσει να μην προβούν σε δίωξη του εκζητούμενου προσώπου για το αδίκημα σχετικά με το οποίο ζητείται η έκδοση.

(γ) Όταν το αδίκημα, για το οποίο το εκζητούμενο πρόσωπο κατηγορείται ή έχει καταδικαστεί ή οποιοδήποτε άλλο αδίκημα για το οποίο μπορεί να κρατηθεί ή να δικαστεί σύμφωνα με τη Συμφωνία αυτή επιφέρει τη θανατική ποινή σύμφωνα με τη νομοθεσία του αιτούντος Κράτους, εκτός αν το Κράτος αυτό εγγυηθεί ότι δεν θα επιβληθεί η θανατική ποινή ή, εάν επιβληθεί, δεν θα εκτελεστεί.

(δ) Όταν το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση θεωρείται, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ότι διεπράχθη εν όλω ή εν μέρει εντός του Κράτους αυτού.

(ε) Όταν εκκρεμεί, στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, δίωξη κατά του εκζητούμενου προσώπου όσον αφορά το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση.

(στ) Όταν η αρμόδια αρχή του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τη φύση του αδικήματος και το συμφέρον του αιτούντος Κράτους, θεωρεί ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις περιλαμβανομένης της ηλικίας, υγείας ή άλλης προσωπικής κατάστασης του εκζητούμενου προσώπου, η έκδοση του προσώπου αυτού θα ήταν άδικη, καταπιεστική, ασυμβίβαστη με τις ανθρωπιστικές ιδέες ή θα συνιστούσε υπερβολικά αυστηρή ποινή.

3. Το άρθρο αυτό δεν θίγει οποιεσδήποτε υπάρχουσες ή μελλοντικές υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών βάσει πολυμερών συνθηκών.

Άρθρο 4

Αναβολή εξέτασης αίτησης έκδοσης.

Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να αναβάλει την εξέταση αίτησης για έκδοση προσώπου, προκειμένου να ασκήσει δίωξη εναντίον του ή προκειμένου να εκτίσει ποινή για αδίκημα άλλο από εκείνο που συνιστά μια πράξη ή παράλειψη για την οποία ζητείται η έκδοσή του και στις περιπτώσεις όπου το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αναβάλλει έτσι την έκδοση, θα ενημερώνει σχετικά το αιτούν Κράτος.

Άρθρο 5

Διαδικασία έκδοσης και απαιτούμενα έγγραφα.

1. Η αίτηση για έκδοση γίνεται γραπτώς και διαβιβάζεται με τη διπλωματική οδό. Όλα τα δικαιολογητικά της αίτησης έκδοσης επικυρώνονται σύμφωνα με το Άρθρο 6.

2. Η αίτηση έκδοσης συνοδεύεται:

(α) εάν το πρόσωπο κατηγορείται για αδίκημα, από ένταλμα συλλήψεως ή αντίγραφο του εντάλματος συλλήψεως του προσώπου, περιγραφή του κάθε αδικήματος για το οποίο ζητείται η έκδοση και περιγραφή των πράξεων ή παραλείψεων οι οποίες καταλογίζονται στο πρόσωπο σχετικά με κάθε αδίκημα (β) εάν το πρόσωπο καταδικάστηκε για αδίκημα κατά την απουσία του, από δικαστικό ή άλλο έγγραφο ή αντίγραφο αυτών, που επιτρέπει τη σύλληψη του προσώπου, περιγραφή κάθε αδικήματος για το οποίο ζητείται η έκδοση και περιγραφή των πράξεων ή παραλείψεων οι οποίες καταλογίζονται στο πρόσωπο σχετικά με κάθε αδίκημα (γ) αν το πρόσωπο καταδικάστηκε για αδίκημα κατ' αντιμωλία, από έγγραφα που να αποδεικνύουν την καταδίκη και την επιβληθείσα ποινή, το γεγονός ότι η ποινή είναι άμεσα εκτελεστή και το αν και κατά πόσο δεν εξετελέσθη η ποινή (δ) εάν το πρόσωπο καταδικάστηκε για αδίκημα κατ' αντιμωλία αλλά δεν έχει επιβληθεί ποινή, από έγγραφα που να αποδεικνύουν την καταδίκη και δήλωση που να βεβαιώνει ότι πρόκειται να επιβληθεί ποινή (ε) σ' όλες τις περιπτώσεις, από αντίγραφο των νομοθετικών διατάξεων, εάν υπάρχουν, που προβλέπουν το αδίκημα ή το κείμενο του σχετικού με το αδίκημα νόμου, περιλαμβανομένου οποιουδήποτε νόμου που αναφέρεται στον περιορισμό της διαδικασίας, ανάλογα με την περίσταση και σε κάθε περίπτωση περιγραφής της ποινής που μπορεί να επιβληθεί και (στ) σε όλες τις περιπτώσεις, από όσο το δυνατό ακριβέστερη περιγραφή του προσώπου μαζί με οποιαδήποτε άλλη πληροφορία που θα βοηθούσε να αναγνωριστεί η ταυτότητα και η υπηκοότητα αυτού.

3. Στην έκταση που το επιτρέπει η νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, μπορεί να χωρήσει έκδοση προσώπου σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμφωνίας αυτής, ανεξαρτήτως του άν οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 του Άρθρου αυτού τηρήθηκαν, εφ' όσον το πρόσωπο συγκατατίθεται στην απόφαση περί εκδόσεώς του.

4. Τα δικαιολογητικά αίτησης έκδοσης συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 6

Επικύρωση δικαιολογητικών.

1. Έγγραφο το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 5, συνοδεύει αίτηση για έκδοση, αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο, εφ' όσον είναι επικυρωμένο, σε οποιαδήποτε διαδικασία έκδοσης στο έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Έγγραφο θεωρείται επικυρωμένο για τους σκοπούς αυτής της συμφωνίας εάν:

(α) είναι υπογεγραμμένο ή θεωρημένο από δικαστή, ειρηνοδίκη ή άλλο εξουσιοδοτημένο υπάλληλο του αιτούντος Κράτους, και (β) είναι επικυρωμένο ενόρκως ή με τη διαβεβαίωση μάρτυρα ή σφραγισμένο με επίσημη ή δημόσια σφραγίδα του αιτούντος Κράτους ή Υπουργού ή άλλου αξιωματούχου της Κυβέρνησης του αιτούντος Κράτους.

Άρθρο 7

Συμπληρωματικές πληροφορίες.

1. Αν το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θεωρεί ότι οι πληροφορίες που παρέχονται σχετικά με την αίτηση έκδοσης προσώπου δεν είναι επαρκείς για να πληρωθούν οι όροι της νομοθεσίας του όσον αφορά την έκδοση, το Κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει να παρασχεθούν οι απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες εντός χρονικού διαστήματος που αυτό ορίζει.

2. Αν το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση είναι υπό κράτηση και οι συμπληρωματικές πληροφορίες δεν είναι επαρκείς ή δεν παραληφθούν εντός της ορισθείσης προθεσμίας, το εκζητούμενο πρόσωπο μπορεί να αφεθεί ελεύθερο. Τούτο όμως δεν αποκλείει νέα αίτηση εκ μέρους του αιτούντος Κράτους για την έκδοση του εν λόγω προσώπου.

3. Όταν το εκζητούμενο πρόσωπο αφεθεί ελεύθερο, σύμφωνα με την παράγραφο 2, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα ενημερώσει σχετικά το αιτούν Κράτος, όσο το δυνατόν συντομότερα.

Άρθρο 8

Προσωρινή σύλληψη.

1. Σε επείγουσες περιπτώσεις, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να ζητήσει μέσω της INTERPOL ή κατ' άλλο τρόπο την προσωρινή σύλληψη του εκζητούμενου προσώπου, ενόσω εκκρεμεί η υποβολή της αίτησης έκδοσης δια της διπλωματικής οδού.

2. Η αίτηση περιλαμβάνει περιγραφή του εκζητούμενου προσώπου, δήλωση ότι η έκδοση θα ζητηθεί δια της διπλωματικής οδού, δήλωση περί της υπάρξεως και των όρων του εντάλματος συλλήψεως ή της καταδικαστικής αποφάσεως κατά του προσώπου, δήλωση για την ποινή που μπορεί να επιβληθεί ή που έχει επιβληθεί για το αδίκημα και, εάν ζητηθεί από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, περιγραφή των πράξεων ή παραλείψεων που στοιχειοθετούν το αδίκημα.

3. Μόλις παραλάβει τέτοια αίτηση το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει την σύλληψη του προσώπου και το αιτούν Κράτος θα ενημερωθεί εγκαίρως για το αποτέλεσμα της αίτησής του.

4. Πρόσωπο που συνελήφθη βάσει μιας τέτοιας αίτησης μπορεί να αφεθεί ελεύθερο μετά την παρέλευση 45 ημερών από την ημερομηνία σύλληψής του, εφ' όσον η αίτηση έκδοσής του με τα δικαιολογητικά που περιγράφονται στο άρθρο 5 δεν έχει ακόμα ληφθεί από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

5. Η απόλυση προσώπου σύμφωνα με την παράγραφο 4 αυτού του Άρθρου δεν εμποδίζει την έναρξη διαδικασίας με σκοπό την έκδοση του εκζητούμενου προσώπου, εάν η αίτηση ληφθεί μεταγενέστερα.

Άρθρο 9

Συρροή αιτήσεων.

1. Στην περίπτωση που ληφθούν αιτήσεις από δύο ή περισσότερα Κράτη για την έκδοση του ίδιου προσώπου, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση καθορίζει σε ποιο από τα Κράτη αυτά θα εκδοθεί το πρόσωπο και γνωστοποιεί την απόφασή του στα αιτούντα Κράτη.

2. Κατά τον καθορισμό του Κράτους στο οποίο θα εκδοθεί το πρόσωπο, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις και ειδικότερα:

(α) εάν οι αιτήσεις αναφέρονται σε διαφορετικά αδικήματα, τη σχε-

τική σοβαρότητα των αδικημάτων (β) το χρόνο και τόπο τέλεσης κάθε αδικήματος (γ) τις αντίστοιχες ημερομηνίες των αιτήσεων (δ) την υπηκοότητα του προσώπου και (ε) το συνήθη τόπο διαμονής του προσώπου.

Άρθρο 10

Παράδοση του εκδοθέντος προσώπου.

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ευθύς μόλις ληφθεί απόφαση για την αίτηση έκδοσης, γνωστοποιεί την απόφαση αυτή στο αιτούν Κράτος μέσω της διπλωματικής οδού.

2. Στην περίπτωση που χωρήσει έκδοση προσώπου για διαπραχθέν αδίκημα, το πρόσωπο παραλαμβάνεται από το έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, από σημείο αναχώρησης του Κράτους αυτού που εξυπηρετεί το αιτούν Κράτος.

3. Το αιτούν Κράτος παραλαμβάνει το πρόσωπο από το έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα καθοριζόμενο από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Εάν το πρόσωπο δεν παραληφθεί μέσα σ' αυτό το διάστημα, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να αρνηθεί την έκδοσή του για το ίδιο αδίκημα.

4. Αν λόγοι ανωτέρας βίας παρεμποδίσουν το Κράτος να παραδώσει ή να παραλάβει το εκζητούμενο πρόσωπο, θα ενημερώσει σχετικά το άλλο Κράτος. Τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη θα καθορίσουν νέα ημερομηνία παραδόσεως και εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 3 αυτού του Άρθρου.

Άρθρο 11

Παράδοση αντικειμένων.

1. Στο μέτρο που επιτρέπεται από τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων τρίτων, τα οποία θα πρέπει να γίνουν σεβαστά, όλα τα αντικείμενα που βρέθηκαν στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και που αποκτήθηκαν από το αδίκημα ή που μπορεί να ζητηθούν σαν μαρτυρία, παραδίδονται, εφ' όσον χωρήσει έκδοση και εφ' όσον το ζητήσει το αιτούν Κράτος.

2. Με την επιφύλαξη των όρων της παραγράφου 1 αυτού του Άρθρου τα παραπάνω αντικείμενα παραδίδονται στο αιτούν Κράτος, μετά από αίτηση αυτού, ακόμα και αν η έκδοση δεν μπορεί να χωρήσει, έστω και αν έχει δοθεί συγκατάθεση γι' αυτήν, λόγω θανάτου ή δραπέτευσης του εκζητούμενου προσώπου.

3. Στην περίπτωση που επιτρέπεται από τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή που τα δικαιώματα των τρίτων το απαιτούν, οποιαδήποτε αντικείμενα που παραδόθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο, επιστρέφονται στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ανέξοδα, μετά από αίτηση του Κράτους αυτού.

Άρθρο 12

Κανών ειδικότητας.

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του Άρθρου αυτού, πρόσωπο εκδιδόμενο βάσει αυτής της Συνθήκης:

(α) δεν επιτρέπεται να κρατηθεί ούτε να δικασθεί ούτε να υποβληθεί σε οποιονδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας στο έδαφος του αιτούντος Κράτους για οποιοδήποτε αδίκημα που διέπραξε πριν από την έκδοσή του εκτός από:

(ι) αδίκημα για το οποίο επετράπη η έκδοση ή οποιοδήποτε άλλο αδίκημα για το οποίο μπορεί να χωρήσει έκδοση και για το οποίο θα μπορούσε να καταδικαστεί βάσει αποδείξεως των πραγματικών γεγονότων επί των οποίων στηρίχτηκε η αίτηση έκδοσής του, υπό τον όρο ότι το αδίκημα αυτό δεν επισύρει ποινή αυστηρότερη από εκείνη που θα μπορούσε να επιβληθεί για το αδίκημα για το οποίο ζητήθηκε η έκδοση ή (ιι) κάθε άλλο αδίκημα για το οποίο χωρεί έκδοση και που σχετικά με αυτό, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση συγκατατίθεται στην κράτηση, τη δίκη ή την υπαγωγή σε περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας.

2. Η αίτηση για τη συγκατάθεση του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση σύμφωνα με το Άρθρο αυτό συνοδεύεται από τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 5.

3. Η παράγραφος 1 του Άρθρου αυτού δεν εφαρμόζεται άν το πρόσωπο είχε την ευκαιρία να εγκαταλείψει το αιτούν Κράτος και δεν το έπραξε μέσα σε 45 ημέρες από την οριστική απόλυσή του ή τον καθ' οιονδήποτε τρόπο τερματισμό της ποινικής διαδικασίας σχετικά με το αδίκημα για το οποίο το εν λόγω πρόσωπο εκδόθηκε ή αν το πρόσωπο επέστρεψε στο έδαφος του αιτούντος Κράτους αφού προηγουμένως το είχε εγκαταλείψει.

Άρθρο 13

Επανέκδοση σε τρίτο κράτος.

1. Στην περίπτωση που το πρόσωπο παραδόθηκε στο αιτούν Κράτος από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, το αιτούν Κράτος δεν μπορεί να παραδώσει το εν λόγω πρόσωπο σε οποιοδήποτε τρίτο κράτος για αδίκημα που διέπραξε πριν την παράδοσή του, εκτός εάν:

(α) το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση συγκατατίθεται στην παράδοση, ή (β) το πρόσωπο είχε την ευκαιρία να εγκαταλείψει το αιτούν Κράτος και δεν το έπραξε μέσα σε 45 ημέρες από την οριστική απόλυση ή τον καθ' οιονδήποτε τρόπο τερματισμό της ποινικής διαδικασίας σχετικά με το αδίκημα για το οποίο το εν λόγω πρόσωπο παραδόθηκε από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή επέστρεψε στο έδαφος του αιτούντος Κράτους αφού προηγουμένως το είχε εγκαταλείψει.

2. Πριν επιληφθεί αιτήσεως σύμφωνα με την υποπαράγραφο 1 (α) του Άρθρου αυτού, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να ζητήσει την προσκόμιση των εγγράφων που μνημονεύονται στο άρθρο 5.

Άρθρο 14

Διέλευση.

1. Στην περίπτωση που πρόσωπο πρόκειται να εκδοθεί σε Συμβαλλόμενο Κράτος από τρίτο Κράτος ή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σε τρίτο Κράτος μέσω του εδάφους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο ή από το οποίο εκδίδεται το πρόσωπο ζητεί από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος να επιτρέψει τη διέλευση του εν λόγω προσώπου δια μέσου του εδάφους του.

2. Μετά τη λήψη τέτοιας αίτησης, το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εγκρίνει την αίτηση, εκτός αν πεισθεί ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι να την απορρίψει.

3. Η άδεια για διέλευση προσώπου, με την επιφύλαξη των νόμων του Συμβαλλόμενου Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, θα περιλαμβάνει και άδεια όπως το πρόσωπο τεθεί υπό κράτηση κατά τη διέλευση.

4. Στην περίπτωση που πρόσωπο είναι υπό κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, το Συμβαλλόμενο Κράτος στο έδαφος του οποίου κρατείται τούτο μπορεί να διατάξει την απόλυση του προσώπου, αν δεν συνεχιστεί η μεταφορά του μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

5. Το Συμβαλλόμενο Κράτος, προς το οποίο ή από το οποίο εκδίδεται το πρόσωπο, αποζημιώνει το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για οποιαδήποτε έξοδα προέκυψαν σ' αυτό σχετικά με τη διέλευση.

Άρθρο 15

Εκπροσώπηση και έξοδα.

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει σ' όλες τις απαραίτητες ενέργειες και καλύπτει τα έξοδα εκπροσώπησης του αιτούντος Κράτους σε κάθε διαδικασία που ανακύπτει από αίτηση έκδοσης και εκπροσωπεί κατά τ' άλλα τα συμφέροντα του αιτούντος Κράτους.

2. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση επιβαρύνεται με τα έξοδα που προκύπτουν στο έδαφός του κατά τη σύλληψη του εκζητούμενου προσώπου, την κράτησή του μέχρι την παράδοσή του σε πρόσωπο καθοριζόμενο από το αιτούν Κράτος.

3. Το αιτούν Κράτος επιβαρύνεται με έξοδα μεταφοράς του προσώπου από το Κράτος προς το όποιο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 16

Θέση σε ισχύ και λήξη.

1. Η Συνθήκη αυτή τίθεται σε ισχύ σε τριάντα ημέρες αφότου τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιήσουν το ένα στο άλλο ότι οι συνταγματικές διαδικασίες για τη θέση σε ισχύ αυτής της Συνθήκης έχουν τηρηθεί.

2. Με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης αυτής, η Συνθήκη μεταξύ Ελλάδος και Μεγ. Βρεττανίας περί εκδόσεως εγκληματιών που έχει υπογραφεί στην Αθήνα στις 24 Σεπτεμβρίου 1910 παύει να ισχύει μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αυστραλίας.

3. Αιτήσεις για έκδοση που γίνονται μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθή-

χης αυτής θα διέπονται από τις διατάξεις της, περιλαμβανομένου του άρθρου 2, όποια και άν είναι η ημερομηνία που διαπράχθηκε το αδίκημα.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει αυτήν τη Συνθήκη με γραπτή κοινοποίηση οποτεδήποτε και παύει να ισχύει την 180ή ημέρα από την κοινοποίηση.

Σε πίστωση των παραπάνω, οι υπογράφοντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν τη Συνθήκη αυτή.

Έγινε στην Αθήνα την 13η Απριλίου 1987 σε 2 πρωτότυπα στην ελληνική και την αγγλική γλώσσα και τα δύο κείμενα έχουν την αυτήν ισχύ.

Για την Ελληνική Δημοκρατία	Για την Αυστραλία
(υπογραφή)	(υπογραφή)

TREATY ON EXTRADITION BETWEEN THE HELLENIC REPUBLIC AND AUSTRALIA

The Hellenic Republic and Australia, DESIRING to make more effective the co-operation of the two countries in the suppression of crime by concluding a treaty for the extradition of persons wanted for prosecution or the imposition or enforcement of a sentence, HAVE AGREED as follows:

Article 1

Obligation to extradite.

Each Contracting State agrees to extradite to the other, in accordance with the provisions of this Treaty, any persons who are wanted for prosecution or the imposition or enforcement of a sentence in the requesting State for an extraditable offence.

Article 2

Extraditable offences.

1. For the purposes of this Treaty, extraditable offences are offences, however described, punishable under the laws of both Contracting States by deprivation of liberty for a maximum period of at least one year or by a more severe penalty. Where the request for extradition relates to a person convicted of such an offence who is wanted for the enforcement of a sentence of imprisonment or other deprivation of liberty, extradition shall be granted only if a period of at least four months of such penalty remains to be served.

2. For the purpose of this Article in determining whether an offence is an offence against the laws of both Contracting States:

(a) it shall not matter whether the laws of the Contracting States place the acts or omissions constituting the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology;

(b) the totality of the acts or omissions alleged against the person whose extradition is requested shall be taken into account and it shall not matter whether, under the laws of the Contracting States, the constituent elements of the offence differ.

3. Where extradition of a person is requested for an offence against a law relating to taxation, customs duties, foreign exchange controls or other revenue matter, extradition may not be refused on the ground that the laws of the requested State do not impose the same kind of tax or duty or do not contain a tax, duty, customs regulation, or exchange controls of the same kind as the laws of the requesting State.

4. Where the offence has been committed outside the territory of the requesting State, extradition shall be granted where the law of the requested State provides for the punishement of an offence committed outside its territory in similar circumstances. Where the law of the requested State does not so provide the requested State may, in its discretion, grant extradition.

Article 3

Exceptions to extradition.

1. Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:

(a) when the offence for which extradition is requested is a political offence. Reference to a political offence shall not include the taking or attempted taking of the life of a Head of State or a member of his or her family nor an offence against the law relating to genocide;

(b) when there are substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that persons race, religion, nationality or political opinion, or that persons position may be prejudiced for any of those reasons;

(c) when the offence for which extradition is requested is an offence under military law, which is not an offence under the ordinary criminal law of the Contracting States;

(d) when final judgement has been passed in the requested State or in a third state in respect of the offence for which the persons extradition is requested; or

(e) when the person whose extradition is requested has, according to the law of either Contracting State, become immune from prosecution or punishment by reason of lapse of time, or for any other reason.

2. Extradition may be refused in any of the following circumstances:

(a) when the person whose extradition is requested is a national of the requested State. Where the requested State refuses to extradite a national of that State it shall, if the other State so requests and the law of the requested State allows, submit the case to the competent authorities in order that proceedings for the prosecution of the person in respect of all or any of the offences for which extradition has been requested may be taken if that is considered appropriate;

(b) when the competent authorities of the requested State have decided to refrain from prosecuting the person whose extradition is requested for the offence in respect of which extradition is requested;

(c) when the offence with which the person sought is charged or of which he is convicted, or any other offence for which he may be detained or tried in accordance with this Treaty, carries the death penalty under the law of the requesting State unless that State undertakes that the death penalty will not be imposed or, if imposed, will not be carried out;

(d) when the offence for which extradition is requested is regarded under the law of the requested State as having been committed in whole or in part within that State;

(e) when a prosecution in respect of the offence for which extradition is requested is pending in the requested State against the person whose extradition is requested; or

(f) when the competent authority of the requested State, while also taking into account the nature of the offence and the interests of the requesting State, considers that, in the circumstances of the case, including the age, health or other personal circumstances of the person whose extradition is requested, the extradition of that person would be unjust, oppressive, incompatible with humanitarian consederations or too severe a punishment.

3. This article shall not affect obligations which have been or shall in the future be assumed by the Contracting States under any multilateral convention.

Article 4

Postponement of consideration of extraditon request.

The requested State may postpone consideration of a request for the extradition of a person in order to proceed against him, or so that he may serve a sentence, for an offence other than an offence constituted by an act or omission for which extradition is requested and where the requested State so postpones the extradition it shall advise the requesting State accordingly.

Article 5

Extradition procedure and required documents.

1. A request for extradition shall be made in writing and shall be communicated through the diplomatic channel. All documents submitted in support of a request for extradition shall be authenticated in accordance with Article 6.

2. The request for extradition shall be accompanied:

(a) if the person is accused of an offence – by a warrant for the arrest or a copy of the warrant for the arrest of the person, a statement of each offence for which extradition is requested and a statement of the acts or omissions which are alleged against the person in respect of each offence;

(b) if a person has been convicted in his absence of an offence – by a judicial or other document, or a copy thereof, authorising the apprehension of the person, a statement of each offence for which extradition is requested and a statement of the acts of omissions which are alleged against the person in respect of each offence;

(c) if the person has been convicted of an offence otherwise than in his absence – by such documents as provide evidence of the conviction and the sentence imposed, the fact that the sentence is immediately enforceable, and the extend to which the sentence has not been carried out;

(d) if the person has been convicted of an offence otherwise than in his absence but no sentence has been imposed – by such documents as provide evidence of the conviction and a statement affirming that it is intended to impose a sentence;

(e) in all cases by a copy of the relevant provision of the statute, if any, creating the offence or a statement of the relevant law as to the offence including any law relating to the limitation of proceedings, as the case may be, and in either case, a statement of the punishment that can be imposed for the offence: and

(f) in all cases by as accurate a description as possible of the person together with any other information which may help to establish his identity and nationality.

3. To the extent permitted by the law of the requested State, extradition may be granted of a person pursuant to the provisions of this Treaty notwithstanding that the requirements of paragraph 1 and paragraph 2 of this Article have not been complied with provided that the person consents to an order for extradition being made.

4. The documents submitted in support of a request for extradition shall be accompanied by a translation into the language of the requested State.

Article 6

Authentication of supporting documents.

1. A document that, in accordance with Article 5, accompanies a request for extradition shall be admitted in evidence, if authenticated, in any extradition proceedings in the territory of the requested State.

2. A document is authenticated for the purposes of this Treaty if:

(a) it purports to be signed or certified by a Judge, Magis trate or officer in or of the requesting State; and

(b) it purports to be authenticated by the oath or affirmation of a witness or to be sealed with an official or public seal of the requesting State or of a Minister of State, or of a Department or officer of the Government, of the requesting State.

Article 7

Additional information.

1. If the requested State considers that the information furnished in support of the request for the extradition of a person is not sufficient to fulfil the requirments of its law with respect to extradition, that State may request that the necessary additional information be furnished within such time as it specifies.

2. If the person whose extradition is requested is under arrest and the additional information furnished is not sufficient or is not received within the time specified, the person may be released from custody but such release shall not preclude the requesting State from making a fresh request for the extradition of the person.

3. Where the person is released from custody in accordance with paragraph 2, the requested State shall notify the requesting State as soon as practicable.

Article 8

Provisional arrest.

1. In case of urgency a Contracting State may apply by means of the facilities of the International Criminal Police Organisation (INTERPOL) or otherwise for the provisional arrest of the person sought pending the presentation of the request for extradition through the diplomatic channel.

2. The application shall contain a description of the person sought, a statement that extradition is to be requested through the diplomatic channel, a statement of the existence and terms of a warrant of arrest or a judgement of conviction against the person, a statement of the punishment that can be imposed or has been imposed for the offence and, if requested by the requested State, a statement of the acts or omissions alleged to constitute the offence.

3. On receipt of such an application the requested State shall take the necessary steps to secure the arrest of the person and the requesting State shall be promptly notified of the result of its request.

4. A person arrested upon such an application may be set at liberty upon the expiration of forty five days from the date of arrest if a request for extradition, supported by the documents specified in Article 5, has not been received by the requested State.

5. The release of a person pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prevent the institution of proceedings with a view to extraditing the person sought if the request is subsequently received.

Article 9

Conflicting requests.

1. Where requests are received from two or more States for the extradition of the same person, the requested State shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify the requesting States of its decision.

2. In determining to which State a person is to be extradited, the requested State shall have regard to all relevant circumstances and, in particular, to:

(a) if the requests relate to different offences the relative seriousness of the offences;

(b) the time and place of commission of each offence;

(c) the respective dates of the requests;

(d) the nationality of the person; and (e) the ordinary place of residence of the person.

Article 10

Surrender of person to be extradited.

1. The requested State shall, as soon as a decision on the request for extradition has been made, communicate that decision to the requesting State through the diplomatic channel.

2. Where extradition of a person for an offence is granted, the person shall be removed from the territory of the requested State from a point of departure in the territory of that State convenient to the requesting State.

3. The requesting State shall remove the person from the territory of the requested State within such reasonable period as the requested State specifies and, if the person is not removed within that period, the requested State may refuse to extradite him for the same offence.

4. If circumstances beyond its control prevent a State from surrendering or removing the person to be extradited it shall notify the other State. The two Contracting States shall agree upon a new date of surrender, and the provisions of paragraph 3 of this Article shall apply.

Article 11

Surrender of property.

1. To the extent permitted under the law of the requested State and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all property found in the requested State that has been acquired as a result of the offence or may be required as evidence shall, if the requesting State so requests, be surrendered if extradition is granted.

2. Subject to the qualifications of paragraph 1 of this Article, the abovementioned property shall, if the requesting State so requests, be surrendered to the requesting state even if the extradition, having been consented to, cannot be carried out owing to the death or escape of the person sought.

3. Where the law of the requested State or the rights of third parties so require, any articles so surrendered shall be returned to the requested State free of charge if that State so requests.

Article 12

Rule of speciality.

1. Subject to paragraph 3 of this Article, a person extradited under this Treaty shall not:

(a) be detained or tried, or be subjected to any other restriction of personal liberty, in the territory of the requesting State for any offence committed before the extradition other than:

(i) an offence for which extradition was granted or any other extraditable offence of which he could be convicted upon proof of the

facts upon which the request for his extradition was based provided that that offence does not carry a penalty which is more severe than that which could be imposed for the offence for which extradition was sought; or ii) any other extraditable offence in respect of which the requested State consents to his being so detained, tried or subjected to a restriction of personal liberty.

2. A request for the consent of the requested State under this Article shall be accompanied by the documents mentioned in Article 5.

3. Paragraph 1 of this Article does not apply if the person has had an opportunity to leave the requesting State and has not done so within forty–five days of final discharge in respect of the offence for which that person was extradited or if the person has returned to the territory of the requesting State after leaving it.

Article 13

Re–extradition to a third State.

1. Where a person has been surrendered to the requesting State by the requested State, the first–mentioned State shall not surrender that person to any third state for an offence committed before his surrender unless:

(a) the requested State consents to that surrender;

or (b) the person has had an opportunity to leave the requesting State and has not done so within forty–five days of final discharge in respect of the offence for which that person was surendered by the requested State or has returned to the territory of the requesting State after leaving it.

2. Before acceding to a request pursuant to sub–paragraph 1 (a) of this Article, the requested State may request the production of the documents mentioned in Article 5.

Article 14

Transit.

1. Where a person is to be extradited to a Contracting State from a third state of from a Contracting State to a third state through the territory of the other Contracting State, the Contracting State to which or from which the person is to be extradited shall request the other Contracting State to permit the transit of that person through its territory.

2. Upon receipt of such a request the requested Contracting State shall grant the request unless it is satisfied that there are reasonable grounds for refusing to do so.

3. Permission for the transit of a person shall, subject to the laws of the requested Contracting State, include permission for the person to be held in custody during transit.

4. Where a person is being held in custody pursuant to paragraph 3 of this Article, the Contracting State in whose territory the person is being held may direct that the person be released if transportation is not continued within a reasonable time.

5. The Contracting State to which or from which the person is being extradited shall reimburse the other Contracting State for any expense incurred by that other Contracting State in connection with the transit.

Article 15

Representation and expenses.

1. The requested State shall make all necessary arrangements for and meet the cost of the representation of the requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition and shall otherwise represent the interest of the requesting State.

2. The requested State shall bear the expenses incurred in its territory in the arrest of the person whose extradition is requested, and in the maintenance in custody of the person until he is surrendered to a person nominated by the requesting State.

3. The requesting State shall bear the expense incurred in conveying the person from the territory of the requested State.

Article 16

Entry into force and termination.

1. This Treaty shall enter into force thirty days after the Contracting States have notified each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Treaty have been complied with.

2. On the entry into force of this Treaty, the Treaty between the United Kingdom and Greece for the Mutual Surrender of Fugitive Criminals, signed at Athens on 24 September 1910, shall cease to be in force between Australia an the Hellenic Republic.

3. Requests for extradition made after the entry into force of this Treaty shall be governed by its provisions, including Article 2, whatever the date of the commission of the offence.

4. Either Contracting State may terminate this Treaty by notice in writing at any time and it shall cease to be in force on the one hundred and eightieth day after the day on which notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE at Athens on the 13th day of April 1987 One thousand nine hundred and eighty seven in two originals in the Greek and English languages both texts being equally authentic.

For the Hellenic Republic (Signature)	For Australia (Signature)

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Συνθήκης από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 16 παρ. 1 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΙΩ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
Ταχ. Κώδικας: 104 32
TELEX : 22.3211 YPET GR

Οι Υπηρεσίες του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ** λειτουργούν καθημερινά από **8.00'** έως **13.30'**

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

* Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Καποδιστρίου 25 τηλ.: 52.39.762
* ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
* Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
* Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547

* Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785
  Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

* Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 50. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 80, από 17 έως 24 δρχ. 100

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 30 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531			Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512	
Η ετήσια συνδρομή είναι:			Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)	
α) Για το Τεύχος Α'	Δρχ.	10.000	Δρχ.	500
β) » » » Β'	»	19.000	»	950
γ) » » » Γ'	»	6.000	»	300
δ) » » » Δ'	»	18.000	»	900
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	»	12.000	»	600
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	»	6.000	»	300
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	»	3.000	»	150
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	»	6.000	»	300
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	»	1.500	»	75
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	»	40.000	»	2.000
ια) Για όλα τα Τεύχη	»	85.000	»	4.250

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320